

materialen en de gevolgde werkwijze wel degelijk door van Rijn is gevolgd";
dat de Rechtbank te Utrecht, na bij vonnis van 25 Februari 1942, met aanhouding van iedere verdere uitspraak, een onderzoek door deskundigen te hebben bevolen, bij haar eindvonnis van 18 November 1942 aan van Gelder zijn vorderingen heeft toegewezen;
dat het Hof bij het bestreden, op het beroep van van Rijn gewezen arrest de beide vonnissen van de Rechtbank heeft vernietigd en van Gelder in zijn vorderingen niet-ontvankelijk heeft verklaard, na onder meer te hebben overwogen: -----
dat het Hof van oordeel is, dat het voor de inroeping der bescherming van de Auteurswet, niet voldoende is, dat bij het vervaardigen van kunstvoorwerpen, de beweerde imitator dezelfde materialen heeft gebruikt als de kunstenaar, de voorwerpen na voltooiing eenzelfde behandeling heeft doen ondergaan en met meer of minder succes heeft getracht de stijl van diens werk na te volgen, doch tevens dat de door hem vervaardigde voorwerpen naar den vorm, zóódanige gelijkenis vertoonen met de ontwerpen van den kunstenaar, dat van plagiaat moet worden gesproken;
dat mitsien degene die de bescherming der Auteurswet voor door hem ontworpen kunstvoorwerpen inroept, om in zijn vordering te kunnen worden ontvangen, bij dagvaarding of althans in den loop der procedure op de een of andere wijze gegevens moet verstrekken, waaruit zoodanige gelijkenis kan volgen;

- 5 -

131

dat die gegevens uit de stukken van het geding niet kenbaar zijn voor het Hof, en het Hof, van oordeel zijnde, dat overlegging of doeltreffende omschrijving in woord of beeld, der te vergelijken voorwerpen voor van Gelder niet wel doenlijk was, termen heeft gevonden een persoonlijke comparitie van partijen te gelasten, ten einde van Gelder in staat te stellen het Hof door vóórlegging en bespreking van de door ieder der partijen vervaardigde objecten, de bedoelde voor de ontvankelijkheid der vordering onmisbare, gegevens te verstrekken;

dat die comparitie is gehouden ter plaatse waar zich de in beslag genomen kunstnijverheidsvoorwerpen van van Rijn bevonden, alwaar door van Gelder een groot aantal door hem vervaardigde voorwerpen is medegebracht, doch het Hof, na bezichtiging van alle die voorwerpen en bespreking daarvan door van Gelder, van oordeel is, dat deze door een en ander - behoudens ten aanzien van een enkel, naar 's Hof's (lees:) meening, als te onbelangrijk te veronachtzamen voorwerp - geen gegevens als de vorenbedoelde heeft verstrekt, zijnde, buiten de algemeene gelijkenis die voorwerpen, welke tot eenzelfde gebruik bestemd zijn, uit den aard der zaak vertoonen, van gelijkenis tusschen de vertoonde voorwerpen geen sprake;

dat uit een en ander volgt, dat de eerste grief, voor wat betreft het hier vermelde middel van niet-ontvankelijkheid, gegrond is;

Overwegende dat tegen deze beslissing wordt opgekomen met het navolgende middel van cassatie: -----

- - 6 - -

Schending of verkeerde toepassing van de artikelen 48, 343 en 347 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, 1, 10, 12, 13, 16, 17, 25 en 28 van de Auteurswet 1912 door eischer tot cassatie met vernietiging van de beroepen vonnissen niet-ontvankelijk te verklaren in zijn vorderingen, gebaseerd op schending van zijn auteursrecht door verweerder in cassatie, op de overwegingen als in het arrest vermeld, -----

ten onrechte, -----

aangezien het Hof ten onrechte als eisch en wel als steeds en in ieder geval geldende eisch stelde voor de inroeping van de bescherming van de auteurswet dat de door den beweerd imitator vervaardigde voorwerpen naar den vorm zoodanige gelijkenis vertoonen met de ontwerpen van den kunstenaar dat van plagiaat moet worden gesproken, - waarmee het Hof blijkens zijn verdere overwegingen bedoelt een gelijkenis in vorm die sterker is dan de algemeene gelijkenis welke voorwerpen die tot eenzelfde gebruik bestemd zijn uit den aard der zaak vertoonen -, welke eisch niet steunt op en in strijd is met de wet, die immers voor de vraag of er verveelvoudiging is niet de voorwaarde kent dat de nabootsing juist steeds ook uit navolging van den vorm moet blijken doch integendeel als verveelvoudiging (in den zin harer bepalingen) aanmerkt iedere bewerking of nabootsing die niet als een nieuw en oorspronkelijk werk moet worden aangemerkt en aldus van nabootsing, althans van verveelvoudiging in den zin der wet, van een voorwerp van kunstnijverheid eveneens zeer

